

смѣятъ ни да са чукать съ ейцата си; но най-повече той ги бие за това, защото не знаятъ наустъ „Христось воскресе“ и „Ангелъ вопияше.“

Хаджи Генчо обича да доказва фактически. Веднашъ той тръгналъ съ чича Петра да иде въ Карлово, и тие преминале презъ Клисуря. Когато вжрвѣле презъ това село, то Хаджи Генчо рѣкалъ на чича Петра да го почѣка малко на пѣтътъ, па бутналъ конѣтъ си и скрилъ са въ кривите и тѣсните клисурски улици. Слѣдъ малко време той са вжрналъ назадъ и донесалъ единъ цедилникъ. — „Отъ дѣ зема цедилникътъ?“ попиталъ чичо Петаръ. Хаджи Генчо захваналъ да разказва историята на тоя цедилникъ и разказвалъ я чакъ до Карлово, т. е. той разказалъ отъ дѣ е била купена вжланата, дѣ е била тя острижена, дѣ е била вапцана и така нататакъ; а чичо Петаръ мислилъ за своите търговски работи и